

‘Zegt dat ik het heb gezegd’, de klimaatcrisis in gezegden door Benny Van den Meulengracht-Vrancx.

Men dacht dat geen zee te hoog was, doch plaste men tegen de wind in en verorberden zij verder als goddelozen het grondsop der aarde.

Wetenschappers schreeuwden moord en brand, zij zagen toen al de zwarte sneeuw.

Echter hingen degenen aan het roer de huik naar de wind en besmeurden zij aanstaande crisis als een storm in een glas water, want in troebel water is het namelijk goed vissen.

Deze allure werkte als olie op het vuur en nu lijkt het alsof we kap en heuvel gaan verliezen. Allemaal omdat enkelen het huis in brand staken om zich aan de kolen te verwarmen en ja, altijd zonneschijn maakt een woestijn.

Dus er hangt donder in de lucht.

De mens is écht maar heden in hoogheid verheven en morgen onder de aarde.

Gelukkig zijn er die op dit moment bergen verzetten. En veel beekjes maken een groot water. De richting van de wind kunnen we niet veranderen, maar de stand van onze zeilen wel. Ik ben er zeker van, na de regen komt de zonneschijn.

Want als we niets doen dan is het Duiveltjeskermis en zegt moeder aarde: “Jullie kunnen den boom in!”. Uiteindelijk, voor haar, zonder mijn en dijn zou de wereld een hemel zijn.

